

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Vaarsang

Citation: Ploug, Carl: "Vaarsang", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid58270/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Saa gribe vi syngende an,
Saa trænge vi jublende fremad, hvor Fjenderne
tøttest staa,
Og falde saa
For Frihed og Fædreland!

Vaarsang.

Vaarens Luftning Plantelivet vækker
Og forsamler Skovens Fuglekor;
Ak, men bort med den vor Skare trækker,
Og vort Samliv taber da sin Flor.
Lagets Jubel nu vor Broderkjæde
Flokker sidste Gang bag Cellens Mur;
Snart opsøger ensom Hver sin Glæde
I den stille, drømmende Natur.

Brat vil dele sig vor fælles Bane,
Og uventet lyder Livets Kald;
Nu i Vaar kan Ingen af os ane,
Om til Høst vi atter samles skal.

Ak, for mangen trofast Ven man redte
Alt den sidste Seng i Jordens Skød;
Mens saa mange, rundt i Landet spredte,
Døde ordinair Filisterdød.

Men er Venskabspagten, vi har knyttet,
Mer end Dunsten af et Glædeslag,
Af vort Hjertes dybe Trang beskyttet,
Bygt paa samme Aandens Ridderslag,
Da — hvor vidt vi end i Verden spredes,
Fælles Hjem vi har i eet Gebet;
Og om vi af skilte Stjerner ledes,
Dog vort sidste Maal forbliver ect.

Brødre, løfter da det fulde Bæger!
Lad os sværge, før vi skilles brat:
At hvad dybest nu vort Sind bevæger,
Vil vi værges som vor bedste Skat!
Tro den Fremtid, som er os forjættet,
Tro, til Friheds Morgen Natten brød,
Tro, til al vor Gjerning er udrettet,
Tro mod Fædrelandet til vor Død!

Studenterviser.

1.

Vort Liv er viet til Bog og Pen,
Til Aandens grublende Strid;
Det Værk, vi grunde, skal ej igjen
Forgaa i den rullende Tid;
Den Vished er ene vor Løn:
For Sandhed og Frihed og Ret vil hengive sit
Liv og Blod

Med frejdtigt Mod
Athenes fribaarne Søn.

Vort Liv er viet vort Fædreland:
Vi gange til Kundskabs Væld,
Og hente derfra det Livsens Vand,
Som spreder dets Flor og dets Held;
Det ejer vor kraftige Arm:
Og svigte vi ej, naar det Sønnerne kalder i Fred
og Krig,

Er Lønnen rig
Ved Møens bankende Barm.